

— *Históriás képek* —

A családi fotóalbum kincseiből

„Az ész a fontos, nem a haj.”

Minap elém került egy régi fénykép. Két 3 év körüli gyerek: egy kisfiú és egy kislány látható rajta. A lábával kalimpáló, morcos lány én vagyok.

A felvétel 1943 júniusában készült Mezőtúron a Balassa Bálint úti háztelken. A háttérben lévő kerek kút ma is megvan, a margaréták – gyanítom – kipusztultak a mára gazda nélkül maradt kertből. Családom anyai ága származott innen.

Bár már javában dúlt a háború, ekkor még nem Budapest bombázása elől menekülve, hanem rokonlátogatásra érkeztünk az alföldi városba. A nagybátyánk kertjében kerültem lencsevégre másodunokatestvéremmel, a nálam éppen két hónappal idősebb Ferivel. Anyukám elmondása szerint sehogy sem akartam kötélnek állni. Kezemben a kis ridikülömmel kijelentettem: Én kopasz fiú mellé nem állok! Aztán némi nyomásra mégis megtettem, nemtetszésem kifejezésével arcomon. Pedig Ferinek több oka volt a rosszkedvre, hiszen alig fél éve

vesztette el édesapját: fejlődés következtében halt meg 1942. december 22-én a keleti hadszíntéren Alexandrovkában (Oleksandrivka, Ukrajna).¹

Sokan azt hiszik, régen csak tetűfertőzés miatt nyírták kopaszra a gyerekeket. Ez az intézetben nevelkedetteknél, régies nevén lelenc árváknál megelőzés miatt is gyakran megtörtént. De azt is gondolták, hogy erősebb növekedésre ösztönzik a hajhagymákat, ha a nyári hónapokra nullás géppel tarvágást csinálnak. Nem kaptak napszúrást az akkor még leginkább a szabadban tartózkodó gyerekek?

Édesanyám mesélte, hogy legnagyobb tiltakozása ellenére az ő fejét is lecsupaszították. Nagyon szégyellte ezt a „frizurát”. Ráadásul hiábavaló volt a művelet, hiszen élete végéig vékony szálú, gyenge maradt a haja.

Ma meg már menő a tarra vagy fél centisre nyírt fej... változik a világ!

Kékes Eszter
(kekes.eszter43@gmail.com)

¹ Hadisír nyilvántartó, <https://hadisir.militaria.hu/hadisir-nyilvantarto> (névre keresés: 2022. júl. 10.)